

C/ Nou del teatre, 16
17004 - GIRONA
Tel. 972 22 50 44
www.cinematruffaut.girona.cat
a.e: info@cinematruffaut.com

MEMBRE DE LA XARXA

GOLPE DE SUERTE

Coup de chance

França, 2023

Direcció: Woody Allen

Guió: Woody Allen

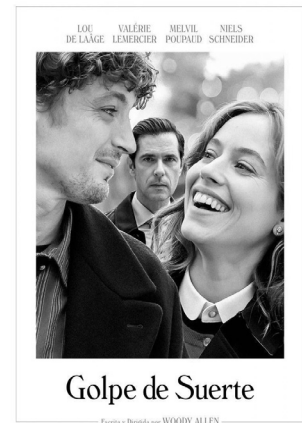
Intèrprets: Lou de Laâge, Niels Schneider, Valerie Lemerrier, Melvil Poupaud

Durada: 96 min

Gènere: comèdia dramàtica

Idioma: francès, anglès

Data d'estrena: 29/09/2023

Tot depèn del costat en què cau la pilota

La vida és com un partit de tennis. Un jugador colpeja la pilota contra un altre adversari amb la intenció que aquesta no torni a la seva pista. En aquest esport hi intervenen molts elements, bàsicament la tècnica, el físic, l'estratègia..., però hi ha moments del joc que si la bola toca la xarxa, també hi intervé l'atzar. I només l'atzar, dictaminarà a quin costat acaba caient la pilota. Així ho va plantejar metafòricament Woody Allen a una de les seves obres més reeixides, *Match Point* (2005). Un drama criminal que ens plasma allò que sabem, però tot sovint oblidem, i és que a la vida més val tenir sort que talent. «Tota l'existència és pur atzar», recorda el narrador en aquesta escena memorable.

Des de fa uns anys, Woody Allen no passa pels millors moments de la seva vida, ni artísticament ni vital. Li està costant encaixar en aquest nou món i més des que la seva filla adoptiva, Dylan Farrow, el va acusar d'un presumpte abús sexual. Ni el fet que ell ho hagi desmentit categòricament o que la justícia l'hagi exonerat d'aquesta acusació han fet que Allen trobi finançament i distribució de les seves pel·lícules fàcilment. D'aquí a què es refugii tot sovint a Europa. Entre una cosa i l'altra, al llarg de l'última dècada, des d'aquella brillant *Blue Jasmine* (2013), el seu geni creatiu semblava que s'estava ressentint amb un reguitzell de films irregulars que feien témer que Allen no acabaria d'aixecar el cap. Ha estat fins ara, arran de l'estrena de *Coup de chance* (Golpe de suerte) que fins i tot podem creure (o almenys això ens agradaria) que el director novaiorquès es guardava el seu enginy per celebrar que ha rodat el seu film número 50. Com ha declarat recentment, s'ha fet un «autoregal» pel fet de poder filmar a la seva estimada França -d'on ha sorgit bona part del cinema que més l'ha influenciat- i l'idioma francès un guió que podria tenir lloc a qualsevol altra ciutat, no només París. Com ha fet constantment, sense anar més lluny, com revelava en una entrevista, amb *Match Point*, que havia de tenir lloc a Nova York, però que ràpidament va reconduir la història a Anglaterra quan els britànics li van posar un xec en blanc per produir el film.

La clau és que juga amb els elements de sempre, sobradament coneguts pels espectadors de la seva filmografia. I és que alguns dels elements principals hi són: amor, intriga, adulteri, mort, assassinats... amb la incorporació de la masculinitat tòxica. Una picada d'ullet a aquells detractors que diuen que viu en el seu món i enterrat en el passat? Ho dubtem, a Woody Allen se li poden criticar coses, però mai que no hagi escrit bons papers (per no dir

magnífics) per a molts personatges femenins. Molts més que a homes.

Coup de chance no és original, ni de bon tros, tampoc vol ser-ho. És una indissimulada variant de *Match Point*, com també ho és d'*El somni de Cassandra*, *Irrational man*, *Misteriós assassinat a Manhattan* i, fins i tot, de *Delictes i faltes*. Aquí el triangle amorós el conformen una parella aparentment feliç, Fanny (Lou de Laâge) i Jean (Melvil Poupaud), fins al dia en què un element fortuït (aquí és quan entra de ple la força de l'atzar) ho comença a capgirar tot: la trobada que tenen pel carrer Fanny i un antic company d'institut, Alain (Niels Schneider), que li confessa que sempre havia estat enamorada d'ella. Tota cofoia, el que comença sent una relació d'amistat esdevé de mica en mica romàntica i apassionada, fins al punt que Fanny es qüestiona si realment és feliç amb el seu matrimoni. Per la seva banda, el marit, un home ric summament fosc, gelós i possessiu, maquinà amb tots els seus recursos per revertir la balança de l'amor cap a favor seu.

Perquè d'això es tracta aquest embolic tragicòmic, fresc, ple de girs, irònic i amb un punt entre paròdic i amb malla llet: tornar a contraposar el pes que té l'atzar i la fortuna envers el control a les nostres vides. Tot depèn, com insisteix Allen, de la qüestió de la sort, per molt que altres pensin que ho poden controlar tot i aconseguir que les coses passin. Una lluita entre l'atzar que pot permetre que els amants visquin feliços per sempre o l'amenaça d'aquell qui vol forçar que això no fructifiqui i la moneda sempre caigui del seu costat. Potser *Coup de chance* no és, com deien al festival de Venècia, un nou *Match Point*, però sí una comèdia negra molt entretinguda. En aquesta ocasió, també al final, sabrem cap on es decanta la pilota després de tocar la xarxa. Tampoc és el més important. Nosaltres ens quedem amb el que ha dit Woody Allen aquests dies en parlar del film: «La fortuna té un impacte a la nostra vida major de què volem admetre. El millor que podem fer és no pensar massa en això, és millor distreure'ns». I que millor que fent-ho gaudint d'aquest "cop de sort".

Jordi Camps Linnell
Col·lectiu de Crítics de Cinema de Girona